

109 • UŽÍVÁNÍ ČLENU NEURČITÉHO

- b) v postavení za vlastním jménem

– k označení přezdívky (historické i novodobé):

Přemysl le Laboureur, fondateur de la dynastie des Přemyslides, unifia les tribus tchèques. *Přemysl Oráč, zakladatel panovnického rodu Přemyslovci, sjednotil české kmény.*

La police a arrêté Louison le Ventru. *Police zatkla Ludvua zvaného Břicháč.*

– k odlišení nositelů stejného jména:

Renoir le peintre et Renoir le metteur en scène. *Renoir – malíř a Renoir – režisér.*

109 UŽÍVÁNÍ ČLENU NEURČITÉHO

Člen neurčitý (**un**, **une**, **des**) je znakem blíže neurčeného podstatného jména počitatelného (na jednotky či kusy). V češtině odpovídá zhruba neurčitému zájmumu *nějaký*, popř. číslovce *jeden* (z několika). Vyjadřuje tedy:

1. číselný pojem jeden, jedna:

Auriez-vous une punaise?

(Ne)měl byste jeden (nějaký) připináček?

J'ai aperçu un enfant qui pleurait.

Spatřil jsem (zahlédl jsem) jedno (nějaké) dítě, jak pláče.

2. neurčenost (v nejširším slova smyslu):

J'ai un ami à Paris.

Mám v Paříži (jednoho) přítele.

Il y a une dame qui vous cherche.

Hledá vás (tu) nějaká paní.

Y a-t-il des questions ou des observations?

Jsou nějaké otázky nebo připomínky?

Avez-vous des allumettes?

Máte zápalky?

Pozn. Hranice mezi pojmem číselným a prostou neurčeností může být ve francouzštině neznatelná; např.: **Passe-moi une épingle.** a) *Podej mi špendlík* (tj. nějaký, jakýkoli). b) *Podej mi jeden špendlík* (tj. v číselném významu).

3. příslušnost k nějakému druhu nebo skupině, společenství, organizaci, druhu zaměstnání apod., zejména po výrazech *c'est*, *ce sont*; např.:

C'est un ordinateur.

To je počítač.

Ce sont des programmes.

To jsou (nějaké) programy.

Ce n'est pas un Français, c'est un Belge.

To není Francouz, to je Belgačan.

UŽÍVÁNÍ ČLENU NEURČITÉHO • 109

C'est un expert en géologie.

C'est un grand sportif.

C'est un membre de notre comité.

To je odborník v geologii.

To je velký sportovec.

To je (jeden) člen našeho výboru.

Pozn. 1. Je-li podst. jméno blíže určeno či upřesněno větným nebo situačním kontextem, je ovšem doprovázeno i po výrazech *c'est*, *ce sont* členem určitým, např.: *C'est la secrétaire de notre directeur.* *To je sekretářka našeho ředitele.* (*C'est une secrétaire de notre directeur* – by znamenalo, že ředitel má několik sekretářek a že tato je jednou z nich.) – *C'est le membre de notre comité qui voulait vous parler.* *To je (ten) člen našeho výboru, který s vámi chtěl mluvit.* – *C'est le chef.* *To je (náš, zdejší apod.) vedoucí.*

2. Neurčitý člen vyjadřuje někdy zkrácené přirovnání, např. *Paris, c'est un monde.* *Paříž to je svět sám pro sebe.* – *«Les fenêtres sont des yeux louches.»* (H. Poulaille) *Oknaj sou (jako) šílhající (potouchlé) oči.*

Po slovesech *être*, *passer pour* být považován za, devenir, rester apod. má podstatné jméno (ve funkci doplňku nebo jmenného přísudku) u sebe **neurčitý člen** pouze v případě, že je doprovázeno přívlastkem, např.: **M. Durand est un physicien célèbre.** *Pan Durand je slavný fyzik.*

Il est devenu un auteur reconnu.

Stal se uznávaným autorem.

Le dauphin passe pour un animal au psychisme développé.

Delfin je považován za zvíře s výspělou psychikou.

Pozn. 3. Není-li podst. jméno po slovesech *être*, *passer pour*, *devenir* apod. doprovázeno přívlastkem, zůstává bez členu; např.: **M. Durand est physicien.** *Il est devenu académicien.* *Stal se akademikem.*

4. Je-li podst. jméno po slovesech *être*, *devenir*, *passer pour* apod. doprovázeno příd. jménem **bon**, **mauvais**, **grand**, **petit**, pak v hovorové řeči bývá zpravidla bez členu, např.: **Il est bon nageur.** *Je dobrý plavec.* **Il n'est pas grand fumeur.** *Není velký kuřák.* **Elle est mauvaise ménagère.** *Je špatná hospodyně.* – Ovšem po výrazu *c'est* nastupuje i u těchto přídavných jmen člen neurčitý, např.: *C'est un bon nageur.* *Ce n'est pas un grand fumeur.* *C'est une mauvaise ménagère.*

4. člen neurčitý u vlastních jmen osob označuje typ (viz 108-12):

Un Rimbaud est rare.

Takových Rimbaudů je málo.

Une musique digne d'un Debussy.

Hudba hodná (takového) Debussyho.

Même un de Gaulle n'y consentira pas.

Ani takový de Gaulle by s tím nesouhlasil.

5. člen neurčitý zastupuje nevyjádřené podstatné jméno (viz obdobou funkci členu určitého 108-10):

La possibilité d'adopter un ou des enfants existe.

Možnost osvojit si jedno nebo více dětí (tu) existuje.